

ДИЛИ ОДАМ - ДАСТУР

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

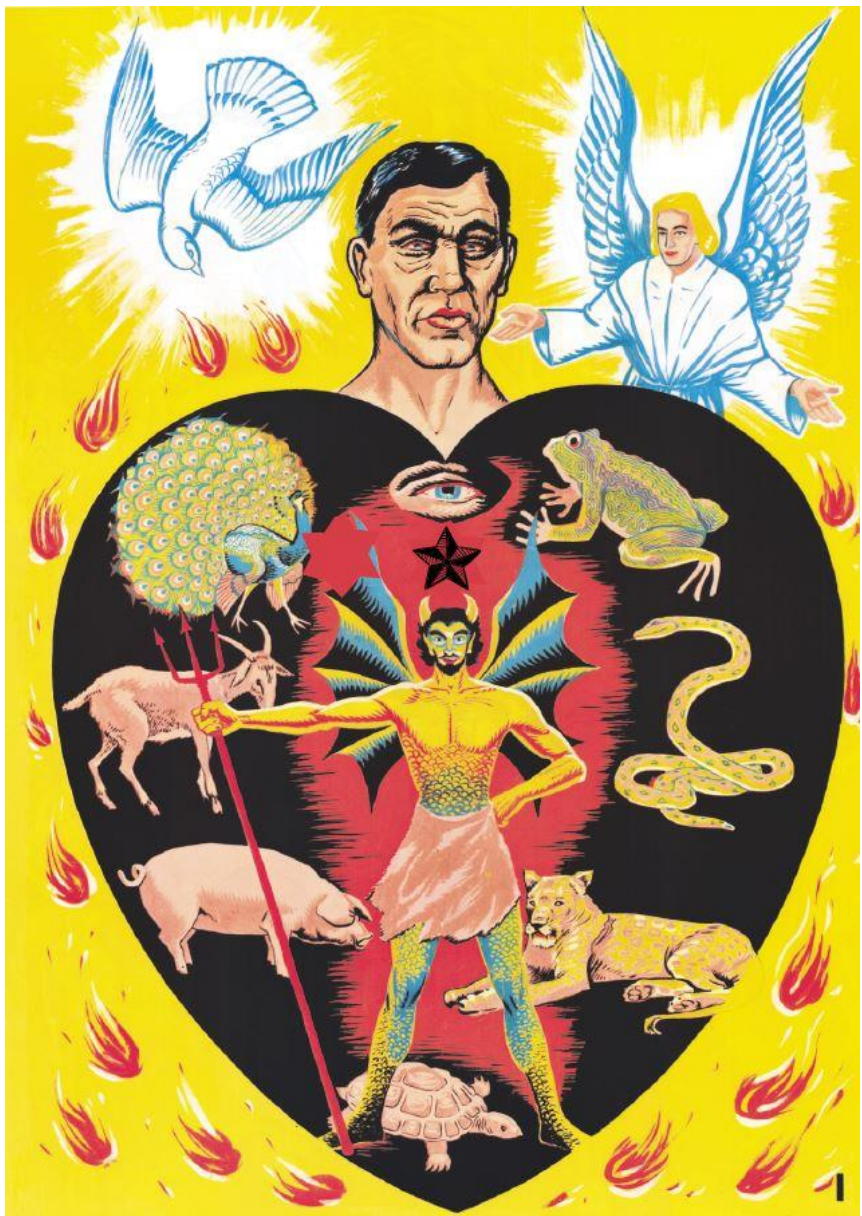
Матни ин китоб бо истифода аз компютер тарҷума шудааст .

Агар шумо наметавонед ба беҳтар ё ислоҳ кардани ин грамматикаи, лутфан ба мо дар info@angp.co.za

"Ман ба ту дили нав ва ақли нав хоҳам бахшид. Ман дили сангини туро аз санг бардошта, ба ту дили фармонбардор медиҳам. Рӯҳи худро дар ту месупорам." Ҳизқиёл 36: 26-27.

Ҳангоми хондани ин китоб ва омӯхтани расмҳои он, шумо метавонед дили худро бубинед. Ба нури ҷустуҷӯи Худо иҷозат диҳед, то ҳолати қалби шуморо нишон диҳад. Гуноҳҳои худро эътироф кунед ва мавҷудияти онҳоро инкор накунед. Каломи Худо ба мо мегӯяд, ки "агар гӯем, ки мо гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем ва дар мо ҳеҷ ҳақиқат нест. Аммо агар мо гуноҳҳои худро ба Худо эътироф кунем, Ў ба ваъдаи худ вафо мекунад ва кори дуруст мекунад: Ў мебахшад. гуноҳони мо ва моро аз ҳар гуна гуноҳе пок кун ". 1 Юҳанно 1: 8-9.

Шуморо Шайтон ё Худо идора мекунад; ту ғуломи гуноҳ ҳастӣ ё бандаи Худо. Агар гуноҳ ҳаёти шуморо ҳукмронӣ кунад, онро инкор накунед, балки ба Худо дуо кунед. Ў шуморо тавассути Исои Масеҳ, ки барои наҷоти гунаҳкорон, шикастани қудрати Шайтон ва гуноҳ бар мо омадааст, озод мекунад. Ў Наҷотдиҳандаи мост. Шумо дар назди Худои муқаддас ҳастед, ки тамоми сирру асрори пинҳонӣ ва амалҳои ҳаёти шуморо мебинад. "Вай ҳар қадами одамонро тамошо мекунад. Зулмоти торике нест, ки гунаҳкорро аз Худо пинҳон кунад." Айюб 34: 21,22.

Дар расми аввал мо чунин чизҳоро мебинем : "Кӣ дили инсонро мефаҳмад? Ҳеҷ чизи ба ин дараҷа қаллобе нест; вай барои шифо ёфтани хеле бемор аст." Ирмиё 17: 9. "... Он чизе, ки аз одам берун меояд, ӯро нопок месозад.

Зеро аз ботин, аз дили одам ғояҳои бад пайдо мешаванд, ки ӯро ба корҳои бадахлоқона, ғорат кардан, куштан, зино кардан, чашмгуруснагӣ ва ҳар гуна корҳои бад тела

медиҳанд; фиреб, беодобӣ, ҳасад, тӯҳмат, ғурур ва аблаҳӣ - ҳамаи ин чизҳои бад аз даруни одам баромада, ўро нопок месозанд. "Марқӯс 7: 20-23.

Товус (парранда) дар бораи гуноҳи мағрурӣ сухан мегӯяд. Буз ё сағ ифодакунандаи ҳавасҳои дунявӣ, бадахлоқӣ, зино. Хук дар бораи гуноҳҳои мастӣ ва пурхӯрӣ ҳарф мезанад. Сангпушт дар бораи танбалӣ, сустии итоат ва ҷодугарӣ сухан мегӯяд. Паланг ҳайвони ваҳшии хеле бераҳм буда, нафрат, ғазаб ва таъби бадро ифода мекунад. Мор рашкро ифода мекунад. Қурбоққа дар ин ҷо аз гуноҳҳои чашмгуруснагӣ ва дӯст доштани пул, ки сарчашмаи ҳама гуна бадӣ аст, сухан мегӯяд. 1 Тимотиюс 6:10. Шайтон падари ҳама дурӯғҳо ва онҳое аст, ки дурӯғ мегӯянд. Юҳанно 8:44. Ситора вичдон дар дили ҳар мард аст. Дар ин ҷо он ифлос ва бад аст. Чашми Худо ҳар он чиро, ки дар дил мегузарад, мебинад. Ҳеҷ чизро аз чашми сӯзони Ё пинҳон кардан мумкин нест. Забонҳои хурди оташ дар атрофи дил муҳаббати Худоро, ки дили гунаҳкорро ихота кардааст, нишон медиҳанд. Фаришта Каломи Худоро муаррифӣ мекунад. Кабӯтар нишонаи Рӯҳулқудс аст.

2

Ба расми дуюм чамъбаст як тавба дил , ки дар оғоз ба Худо назар. Дар ин чо ӯ ба итоати паёми Худо оғоз мекунад ва дили худро ба муҳаббати Худо боз мекунад. Рӯҳи Муқаддас мекурахшад ва нури Худо ворид шуда, тамоми зулмотро меронад. Фаришта шамшер - Каломи Худоро дар даст дорад, ки "зинда ва фаъол, аз ҳар гуна шамшери дудаме тезтар аст. Он то тамоми чое, ки рӯҳ ва рӯҳ бо ҳам

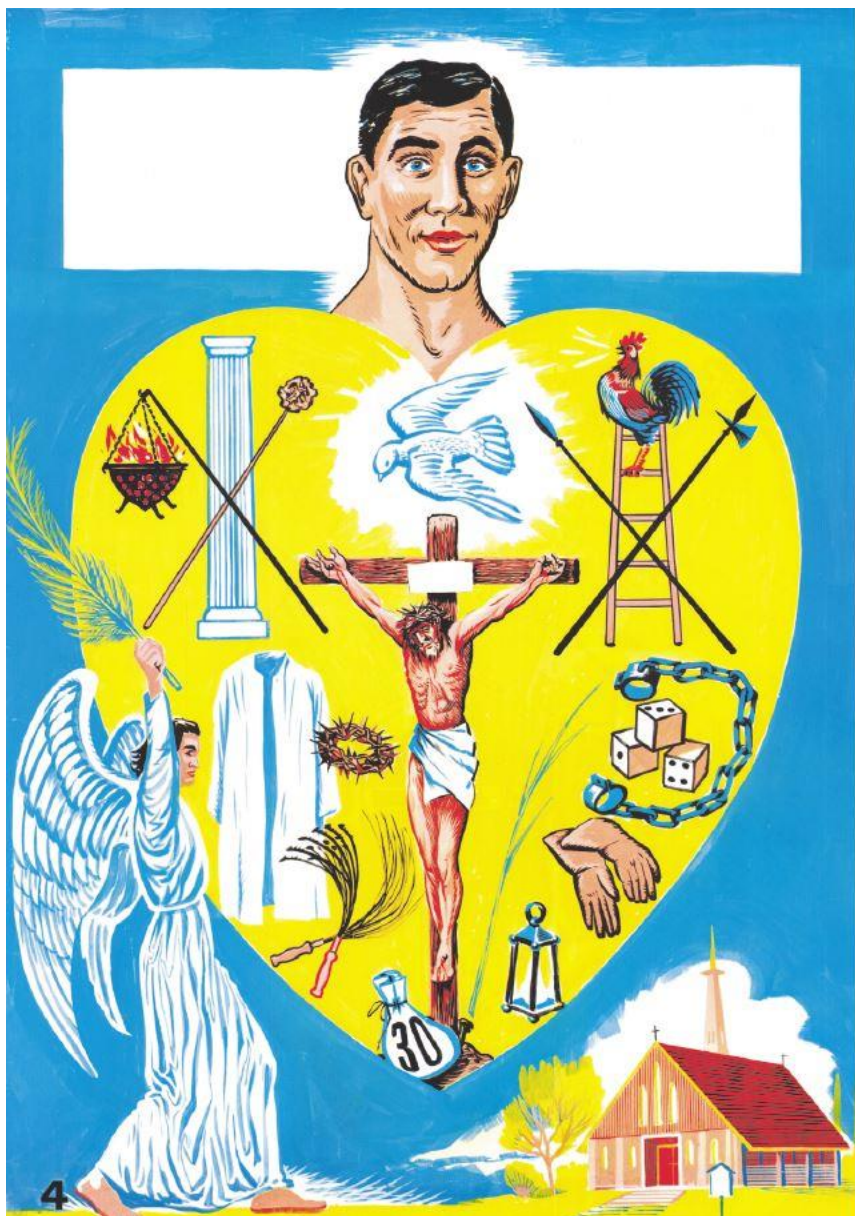

вомехӯрад, бурида мешавад. Он хоҳишҳо ва фикрҳои дили одамро доварӣ мекунад. " Ибриён 4:12. "Ҳама бадиҳои маро бишӯ ва маро аз гуноҳам пок кун! Дар дили ман дили поке эҷод кун, эй Худо ва дар ман рӯи наву вафодоре ниҳод." Таронаҳои 51: 2-10.

Дар расми сеюм ҳолати қалби як гунаҳкори воқеан тавба кардашуда ба мо нишон дода

шудааст . Ҳоло ӯ бузургӣ ва даҳшати гуноҳҳои зиёди худро мебинад, ки барои он Исо дар салиб мурдааст. Ӯ бо дили пур аз эҳсоси пушаймонӣ ва андӯҳ нисбат ба роҳҳои гунаҳкоронаш ба вачд меояд. "Қурбонии ман рӯҳи фурӯтан аст, Худоё; ту дили фурӯтан ва тавбакундаро рад нахоҳӣ кард." Забур 51:17. "Хуни Исо, Писари Ӯ, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад." 1 Юҳанно 1: 7-9. " Ман аз онҳое, ки фурӯтан ва тавба мекунад, ки аз ман метарсанд ва ба ман итоат мекунад, розӣ ҳастам". Ишаъё 66: 2. "Агар шумо эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бовар кунед, ки Худо Ӯро аз марг эҳё кард, шумо наҷот хоҳед ёфт." Румиён 10: 9.

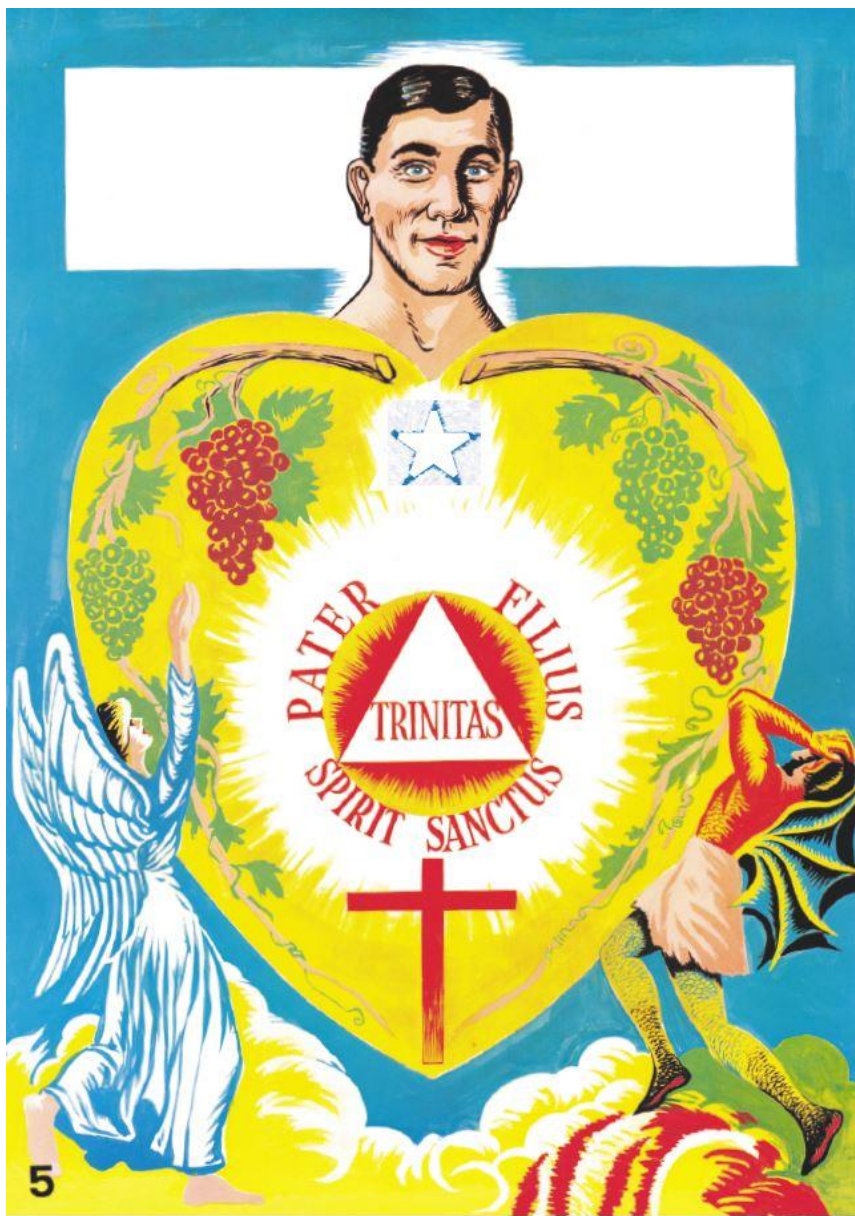

Дар расми чорум дар бораи масеҳие сухан меравад, ки тавассути қурбонии Парвардигор ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ сулҳи комил ва наҷоти ҷовидониро ёфтааст. Вай бо ҳеҷ чизи дигар фахр намекунад, балки "танҳо дар бораи салиби Худованди мо Исои Масеҳ, зеро ба воситаи салиби Ӯ ҷаҳон барои ман мурдааст, ва ман барои ҷаҳон мурдам." Ғалотиён 6:14. Исо дар салиб мурд,

то мо низ "барои гуноҳ бимирем ва барои адолат зиндагӣ кунем". 1 Петрус 2:24. Ба мо амр додаанд, ки "бигзор Рӯҳ ҳаёти моро роҳнамоӣ кунад ва мо хоҳишҳои табиати инсониро қонеъ карда наметавонем." Ғалотиён 5: 16,25. Бисёр масеҳиёни ба истилоҳ вучуд доранд, ки дуо мегӯянд, дар зиёфати Худованд иштирок мекунанд, сурудҳои Худоро месароянд ва аммо бо амалҳои гунаҳкоронашон ҳамеша Писари Худоро ба салиб меҳаққ мекунанд. Ибриён 6: 6. Дар ин ҷо мо инчунин ҳалтаи пулро ба Яҳудо ёфтем, ки ба Исои Худованд хиёнат карда, ӯро ба сӣ тангаи нуқра фурӯхт. Чароғҳо, занҷирҳо ва ғайраро сарбозоне, ки Исоро шабона асир карданд, истифода мебарданд. Крис, ки аксар вақт барои қимор истифода мешуданд, сарбозон ҳангоми либосҳои ӯ қиморбозӣ мекарданд. Тарона 22:18. Онҳо ҳама чизро аз Исо гирифтанд, аммо ӯро рад карданд ва гуфтанд: "Мо намехоҳем, ки ин шахс подшоҳи мо шавад."

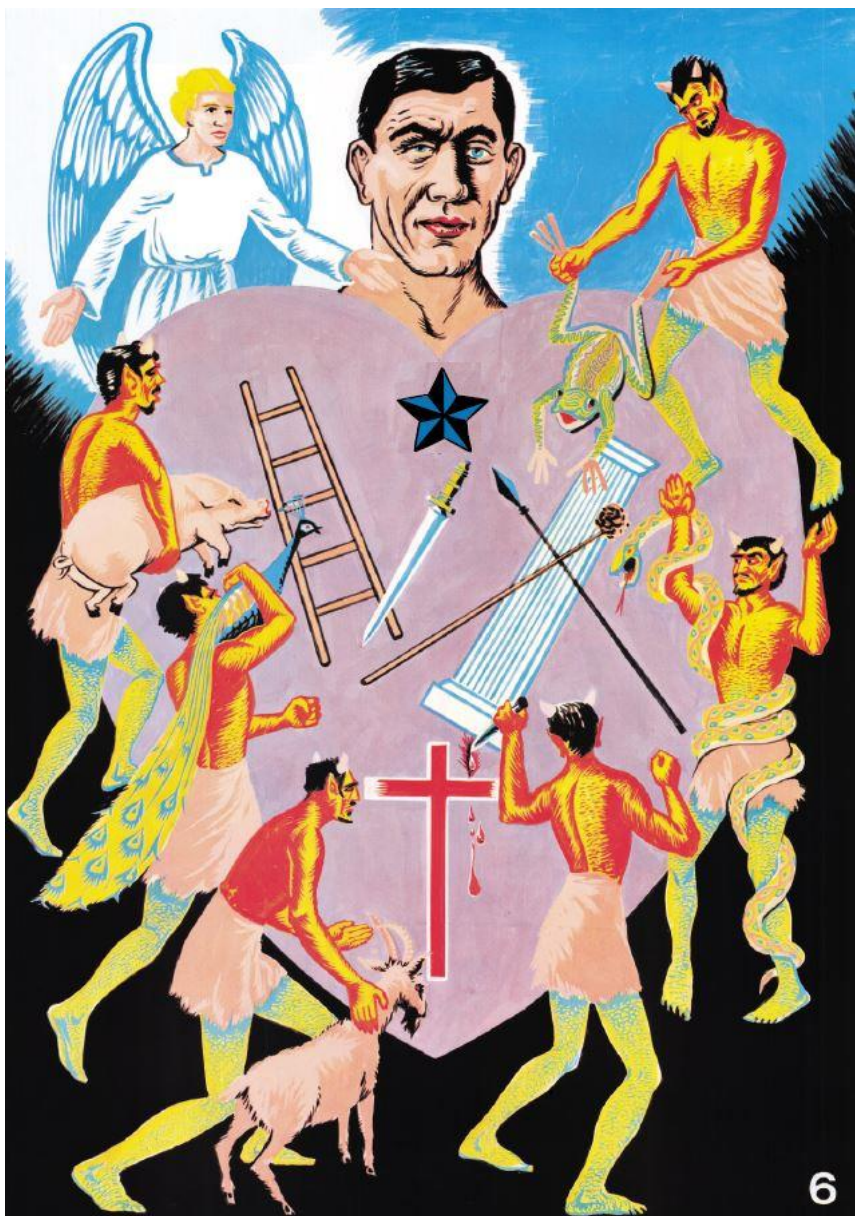
Сарбозон бо найза паҳлӯ ва қалби ӯро сӯроҳ карданд "ва дарҳол хун ва об рехтанд." Юҳанно 19: 33-37. "Ба ҳамин тариқ, шумо худро бояд мурда шуморед, то он даме, ки гуноҳ дар назар дошта шудааст, аммо дар мушоракат бо Худо ба воситаи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед. Гуноҳ набояд дигар дар қисмҳои мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ки шумо ба хоҳишҳои табиии худ итоат кунед худ." Румиён 6: 11,12. "Зеро ки шумо мурдед ва ҳаёти шумо бо Масеҳ дар Худо ниҳон аст." Қўлассиён 3: 3

Дар тасвири панҷум ёфт, ки дили пок ва покиза аз гуноҳкорон, наҷот бо файз фаровон раҳмати Худо. Он ба маъбади ҳақиқии Худо табдил ёфт. Он хонаи Худо, Падар, Писар ва Рӯҳи Муқаддас аст, мувофиқи ваъдаи Исои Масеҳи Худованд. "Ҳар касе, ки маро дӯст медорад, ба таълимоти ман итоат хоҳад кард. Падари Ман вайро дӯст

хоҳад дошт ва Ман ва Падари Ман назди ӯ омада, бо ӯ зиндагӣ хоҳем кард". Юҳанно 14:23.

Ба ҷои ҷои тавлид кардани гуноҳ, дил ба як дарахти зебои мевадор табдил ёфтааст, ки меваҳои Рӯҳро ба монанди муҳаббат, шодмонӣ, сулҳ, фурӯтанӣ, сабр, меҳрубонӣ, некӣ, имон, хушдорӣ ва ғ. ки барои Худо ва инсон мақбул ва писандидаанд. Ғалотиён 5: 22-23. Дар ин расм мо инчунин фариштаро аз нав зоҳир шуданро мебинем. Фариштагон таъин карда мешаванд, ки "қасонеро, ки Худовандро ҷалол медиҳанд ва онҳоро аз хатар наҷот медиҳанд" муҳофизат кунанд. Тарона 34: 7. Шайтон низ дар назди дил истода, гӯё фурсати дубора ворид шудан ба хонаи собиқӣ худро меҷуст. Аз ин рӯ, моро огоҳ мекунанд, ки "ҳушёр бошед ва ҳушёр бошед! Душмани шумо Иблис мисли шери ғуррон давр зада, қасеро меҷӯяд, ки меҳӯрад." 1 Петрус 5: 8. "Албатта шумо медонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст!" 1 Қўринтиён 3:16, 6: 19-20.

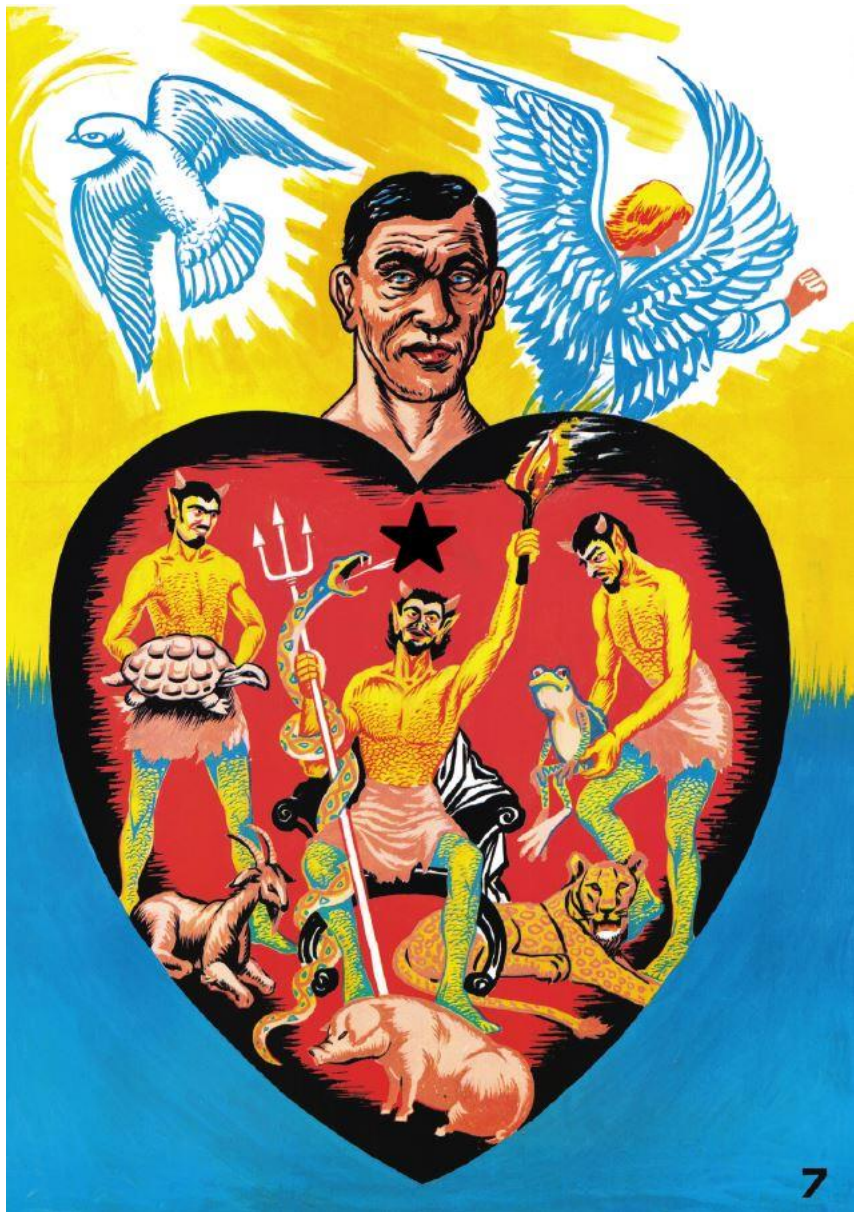

6

Расми шашум тасвири ғамангези шахсе мебошад , ки бо усулҳои пешинаи худ афтодааст. Як чашм пӯшида мешавад , нишон медиҳад, ки ӯ дар ҳаёти масеҳии худ хунук ва хоболуд мешавад. Чашми дигар бешармона ба атроф менигарад, ба ҷаҳон ишқварзӣ мекунад. Нур дар дохили он хира шуд. Рамзҳои, ки дар дилаш нишон медиҳанд, ки омодагии ӯро барои азоб кашидан бо Масеҳ

дигар рост нестанд. Ёро васвасаҳо фаро гирифтаанд, ки ба ҷои муқовимат ба онҳо оҳиста дода мешавад. Вай ҳанӯз ҳам метавонад ба калисо равад, аммо дунёпарастии худро зери ҷомаи дин пинҳон мекунад, Муҳаббати Худо дар дилаш хунук шудааст. Ситора дар қалбаш, вичдон хира мешавад. Салибро дигар бо табассум намебаранд, балки ба бори номатлуб ва вазнин мубаддал мекунад. "Бедор бошед ва дуо гӯед, то ба васваса наафтед. Рӯҳ тайёр аст, аммо ҷисм нотавон". Матто 26:41. "Аммо мардуми одилонаи ман имон хоҳанд овард ва зиндагӣ хоҳанд кард; аммо агар касе аз онҳо рӯй гардонад, ман аз ӯ розӣ нахоҳам шуд." Ибриён 10:38. "Зани Лутро ба ёд оред." Луқа 17:32.

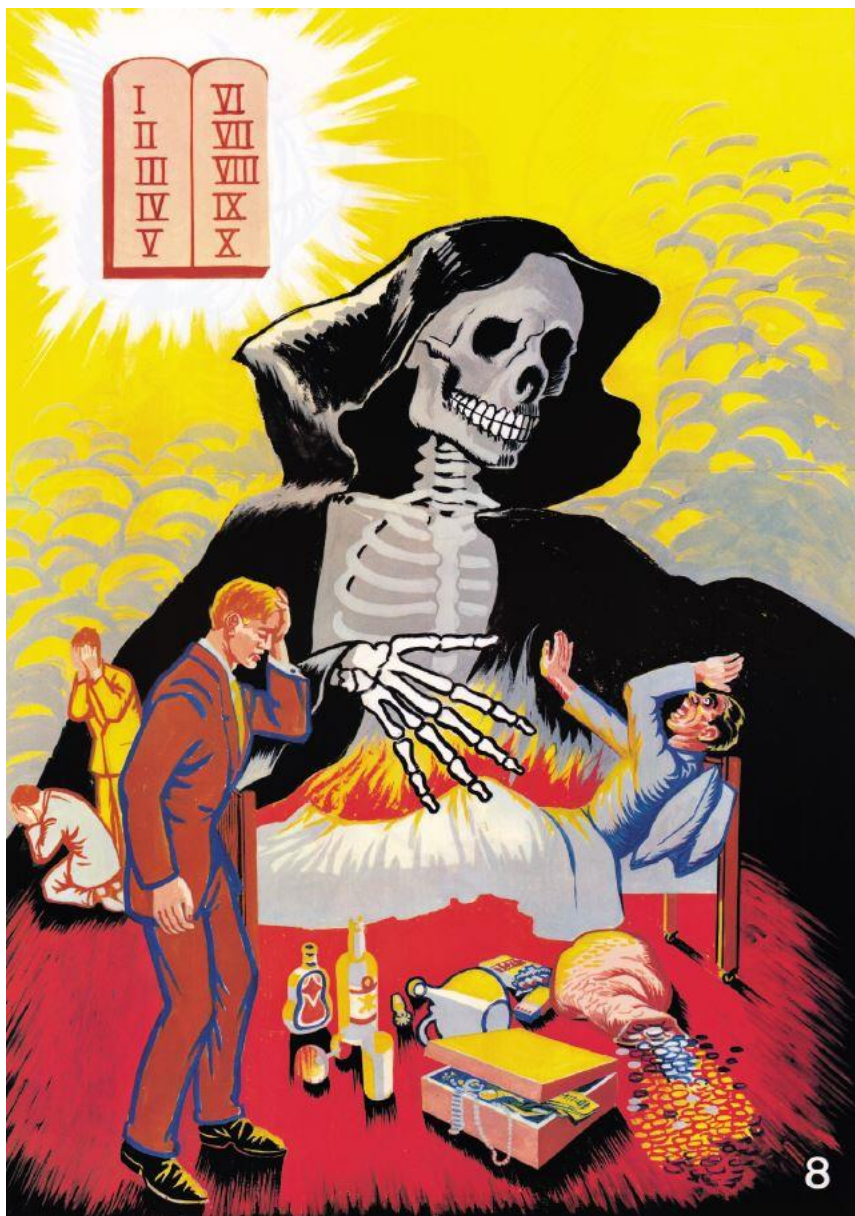

Дар тасвири ҳафтум ҳолати ошкор дили аз як одам , ки бозгашт дар роҳҳои пештараи ӯ афтада. "Зеро чӣ гуна онҳое, ки имони худро тарк мекунанд, дубора ба тавба баргардонида мешаванд? Онҳо як бор дар нури Худо буданд; онҳо атои осмонро чашиданд ва насиби худро аз Рӯҳулқудс гирифтанд." Ибр геъвс 6: 4. Марде, ки вақте Худо бо ӯ гап мезанад, якрав аст, сарфи назар аз кӯшиши

беҳудааш барои тағир додани худ бадтар мешавад. Исо мавқеи худро чунин тасвир кард, вақте ки ӯ гуфт: "Вақте ки рӯҳи хабиб аз одам берун меояд, дар кишвари хушк гашта, ҷои истироҳат меҷӯяд. Агар наёбад, ба худ меҷӯяд." Ман бармегардам ба хонаи ман. ' Ҳамин тавр, он бармегардад ва хонаи тозаву озодаро пайдо мекунад ва пас аз он берун омада, ҳафт рӯҳи дигарро аз ҳудаш ҳам бадтар меорад ва онҳо омада дар он ҷо зиндагӣ мекунанд, пас вақте ки тамои шуд, он шахс дар ҳолати бадтар аз он қарор мегирад оғоз. "

Луқо 11: 24-26. "Он чизе, ки бо онҳо рӯй дод, нишон медиҳад, ки Масалҳо дурустанд:

'Саг ба он чизе, ки қай кардааст, бармегардад' ва 'Ҳуки шуста баргашта ба лой меғелонад'. "2 Петрус 2:22. Агар ин расм ба ҳолати қалби шумо мувофиқат кунад, дӯсти азиз, бетаъхир, аз таҳти дил ба Худо дуо кунед." Ў қодир аст, ҳозир ва ҳамеша касонеро, ки ба сӯи Худо меоянд, наҷот диҳад ба воситаи Ў. "Ибриён 7:25." Агар шумо имрӯз овози Худоро мешунавед, якрави накунад. "Ибриён 4: 7." Агар шумо ҳар вақте ки ислоҳ кардаед, якравар шавед, рӯзе шумо мазлум мешавед ва ҳеҷ гоҳ сиҳат нахоҳед шуд. " Масалҳо 29: 1

Дар ҳашт расм гунаҳкори доимӣ нишон дода шудааст , ки қарор қабул карданро барои Масеҳ ба таъхир гузоштааст . Ҳоло ӯ ба марг наздик мешавад. Марг (кузова) ба вақти ғайриҷашмдошт ва номатлуб омадааст. Лаззатҳои бардурӯғи гуноҳ аз байн рафтанд. Ҳоло бояд ба воқеияти даҳшатноки арзиши баланд ва даҳшатноки гуноҳ рӯ ба рӯ шавад. Азоби

Дар тасвири нӯҳум намояндаи масеҳӣ, ки амин боқӣ мемонад . Ў ғолиби пирӯзӣ бар санҷишҳои дарднок ва васвасаҳо. Ҳангоме ки ӯ аз ҳар тараф васваса мешавад, ӯ устувор мемонад ва то ба охир нигоҳ мекунад ва тавассути Исои Масеҳ ғолиб меояд. Шайтон бо тамоми девҳояш дили имондорро иҳота карда, кӯшиш мекунад, ки фарзанди Худоро ба роҳи хато барад. Марде, ки аз як тараф шиша шаробро дар даст дорад, дар атрофи масеҳӣ рақс мекунад ва кӯшиш мекунад, ки ӯро бо лаззатҳои дурӯғини дунё ба васваса андозад. Аммо, ин ба масеҳии бахшидашуда таъсир намекунад. Ў то он даме ки гуноҳ ва хоҳишҳои дунё ба назар мерасанд, бо Масеҳ кушта шудааст. Дар ситораи виҷдон худ равшан аст ва пурҷило . Халтаи пулҳои кушода нишон медиҳад, ки на танҳо қалбаш, балки пулаш низ ба Худо бахшида шудааст. Нон ва моҳӣ аз он шаҳодат медиҳанд, ки ӯ ҳаёти тоза ва худдорӣ дорад. Вай ҳаёти худро бо нӯшокии саҳт ғорат намекунад.

Китоби кушода нишон медиҳад, ки Китоби Муқаддас барояш китоби кушода аст ва ӯ онро ҳар рӯз меконад ва меомӯзад. "Пас, кӣ метавонад моро аз муҳаббати Масеҳ чудо кунад? Оё ин метавонад душворӣ ё душворӣ ё таъқибот, гурӯснагӣ, камбизоатӣ ё хатар ё марг бошад? Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки дӯст медошт, ғалабаи комил дорем!" Румиён 8: 35-37. "Пас, ҳар касе, ки дар Масеҳ зиндагӣ мекунад, гуноҳ карданро давом намедиҳад." 1 Юҳанно 3: 6-10. "Азбаски ҳар як фарзанди Худо қодир аст чаҳонро мағлуб кунад. Ва мо бо имон ба чаҳон ғалаба мекунем." 1 Юҳанно 5: 4, 5. "Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки моро дӯст медошт, ғалабаи комил дорем!" Румиён 8:37.

Дар расми даҳум мо мебинем, ки шахсе, ки бо Худо зиндагӣ ва рафтор кардааст, аз марг наметарсад. Вақте ки вақти марги ӯ мерасад, ӯ бо хурсандӣ меравад. Павлуси ҳавворӣ навиштааст: "Ман хеле меҳоҳам, ки ин зиндагиро тарк кунам ва бо Масеҳ бошам, ки ин чизи хеле беҳтар аст." Филиппиён 1:23. "Дар хонаи Падари ман ҳучраҳои зиёде мавҷуданд. Ман бармегардам ва шуморо ба худ

меорам, то шумо дар он ҷое, ки ман ҳастам, бошед." Юҳанно 14: 1-4. "Он чизе ки ҳеҷ кас надидааст ва нашунидааст ва чизе, ки ҳеҷ гоҳ ҳеҷ кас наметавонист рӯй диҳад, ин ҳамон чизест, ки Худо барои дӯстдорони Ё омода кардааст." 1 Қўринтиён 2: 9. "Хушо онҳое, ки аз ин ба баъд дар хидмати Худованд мемиранд! Онҳо аз меҳнати худ истироҳат хоҳанд гирифт, зеро натиҷаи хидматашон бо онҳост." Оёти 14:13. "Офарин, эй хизматгори хуб ва вафодор!" Matthews 25:21.

Биёед дуо гӯем

Худоё, ман бо дили гунаҳкор ва якрави худ назди ту меоям. Ман онро тағир дода наметавонам. Дили маро ҳамон тавре, ки ҳаст, бигир. Дар дили ман дили пок соз, эй Худо. Маро бо Рӯҳулқудс ва муҳаббати худ пур кунед. Омин.

Барои адабиёти Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба беш аз 520 забон, бо мо тамос гиред:

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

PO BOX 2191, PRETORIA, 0001, RSA

(Миссияи адабиёти Инҷил, ки аз ҳисоби хайрияҳо маблағгузорӣ мешавад)

Тамос бо дафтари , агар шумо мехоҳед, ки мо илова кунед тамос тафсилот дар ин ҷо : info@angp.co.za